

ČASOPIS PRO VÝCHOVU A VZDĚLÁVÁNÍ DĚtí OD 3 DO 8 LET V MŠ A ŠD

INFORMATORIUM 3-8

ČÍSLO 7/ZÁŘÍ 2006

WWW.PORTAL.CZ/INFO

CENA 35 KČ

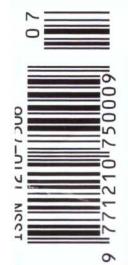
Nakresila Barunka Schotová, MŠ Hospozín.

Logopedie není nuda

Tvoříme kouzelný hrad

Rozhovor: Jak vypadá mateřská škola v Etiopii?

portál

Eduard Štorch jako inspirátor

Jméno spisovatele Eduarda Štorcha je spojeno s dobrodružstvím, napětím a fantazií. Málokdo ale ví, jaký význam měl Štorch pro rozvoj pedagogiky volného času.

Štorch svou úlohu pedagoga chápal velmi široce, ne pouze jako roli kantora stojícího před třídou. Snažil se vychovávat děti ve škole i mimo školu, věnoval tomuto cíli veškerý svůj volný čas. Velice stál o to, aby se žáci mohli vzdělávat i prakticky a byli tak připraveni na své budoucí povolání. Značně přispíval i ke zvyšování úrovně českých škol „matičních“, tj. českého školství v pohraničním území. Cenným přínosem byla také jeho práce v oboru vyučování a výchovy mládeže vyžadující zvláštní péče. Štorch studoval i defektologii a několik let úspěšně působil na pomocné škole v Praze – Holešovicích. Eduard Štorch se zamýšlel i nad teoretickou stránkou vyučování, konal různé pokusy a s jejich výsledky potom seznamoval ostatní učitele. Zkoumal příčiny neprospěchu a nezájmu dětí a snažil se je odstranit.

Eubiotika – letní kurzy

Štorch si uvědomoval nutnost a důležitost zdravého tělesného pohybu v přírodě. Proto kromě lyžařství propagoval již ve dvacátých letech turistiku, o čemž svědčí jeho slova: „Pusťte mládež do přírody, na trávník, pamatujte i v městech na to, že dětem

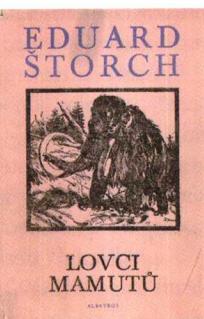
je nutně potřebí volného vzduchu a slunce!“ Štorch sám organizoval zájezdy dětí k moři do Jugoslávie, kde si najímal různé budovy k rekreačním účelům. Těchto zájezdů se zprvu účastnily celé rodiny s dětmi. Dospělí spolu s dětmi sami vařili a snažili se zde vést zdravý a harmonický způsob života podle zásad tzv. eubiotiky (eubiotika – nauka, jak dobré a správně žít). Při všech svých výpravách si Štorch čím dál více uvědomoval, jak prospěšné by bylo uskutečnit jeho dávnou myšlenku – učit v přírodě.

Škola v přírodě – Dětská farma

Štorch se snažil vyvést své žáky z dusných, uzavřených škol ven, na vzduch, na slunce. Hledal vhodné volné místo, kam by pražské děti mohly chodit. A našel – byla mu vyhrazena veliká část na Libeňském ostrově. Hned se dal do práce a pronajatý pozemek vlastními silami zveleboval, zřídil zde veliké hřiště. Zároveň si uvědomil, že právě na tomto místě by mohla být pořádána krásná škola v přírodě. K realizaci tohoto velikého plánu mu ovšem chyběly peníze. Několikrát sice žádal úřady o podporu, ale vždy se stejným odmítavým výsledkem. A protože se nechtěl své myšlenky vzdát, přistoupil s těžkým srdcem k prodeji své archeologické sbírky, kterou po více než

dvacet let dával těžko dohromady. Po prodeji se hned pustil do uskutečňování své vize, a to s velkou pomocí svých žáků. Tak se tedy zrodila Dětská farma – první škola v přírodě. Dětem ale cesta na farmu trvala 35 minut pěší chůze, proto Štorch žádal správní radu elektrických podniků, aby žákům umožnila bezplatnou dopravu, ale ta jej odmítla.

S pomocí svých žáků vybudoval na Dětské farmě další dvě chatky. Z každého daru měl nesmírnou radost, třeba i ze starého vyrazeného dříví. Používáním různého materiálu se žáci učili rozmanitým praktickým činnostem. Na Libeňský ostrov se přišel podívat i tehdejší prezident T.G. Masaryk. Štorchovy finanční prostředky byly v té době již zcela vyčerpany, proto nabízel celý svůj pozemek do správy různým institucím. Roku 1934 přišel náhlý a smutný konec. Dětská farma byla zrušena: pozemek musel Štorch vyklidit pro jiné účely. A tak z této krásné myšlenky zůstalo jen pár uznalých článků a fotografie svědčící o činnosti Dětské farmy. V kronice, kterou si Štorch pečlivě vedl, se objevují poslední slova: „Dětská farma padla. Mně ji vyrvali, a sami nic nesvedli!“

Dříve Dětská farma, dnes moře židlí.

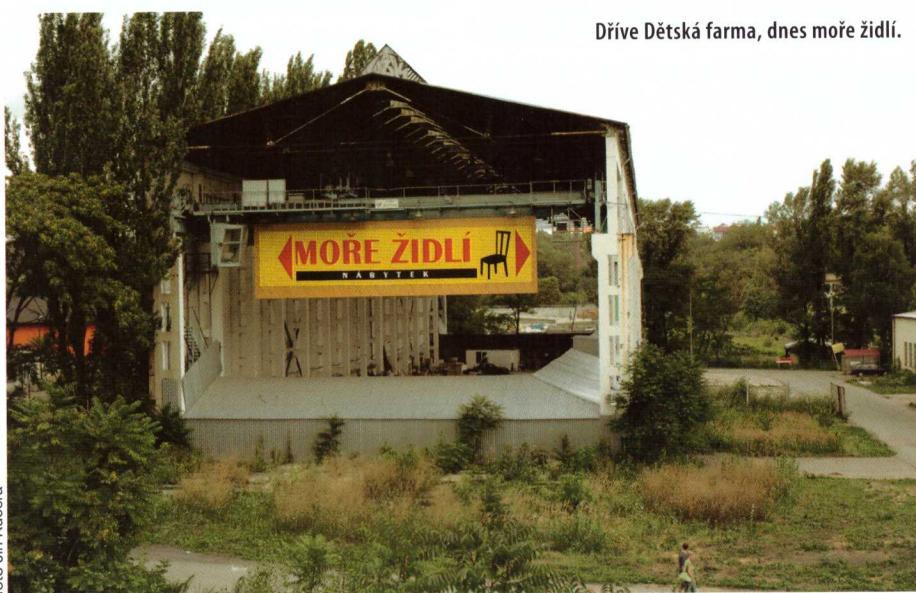

foto Jiří Kučera

Štorchovo dílo oslovuje i dnes

Povolání pedagoga je velice náročné. Myslím, že se nemusíme bát říci, že se jedná o „poslání“. Role pedagoga sahá mnohem dále než jen ke vstupním dveřím do třídy. Pedagog je v každodenním kontaktu se žáky, pomáhá jim řešit jak problémy týkající se učiva, tak i problémy z osobního života žáků a tím získává pedagogická úloha novou dimenzi. Příběh Eduarda Štorcha nám ukazuje neuvěřitelnou životní sílu a energii, optimismus a nezdolné nadšení tohoto významného pedagoga pro mládež. Jeho aktivity nám mohou být i dnes inspirací při práci s mládeží.

Mgr. Šárka Kubcová
Reprodukce obálky z archivu nakladatelství Albatros